

[Ministeren for skatter og afgifter]

betyde en reel lempelse af ikke alene landbrugets, men også det øvrige erhvervslivs grundskatter, fordi vi lever i et inflationssamfund, som tidligere sagt, og der ikke sker nogen beløbsmæssig stigning.

Jeg tror, det er en meget rimelig virkning, at erhvervslivet i netop disse år, hvor indtjeningen langtfra alle vegne er særlig rigelig, får en vis lempelse i de faste skatter, som man ikke kan komme uden om, uanset hvad man tjener. Jeg tror ikke, det er den mest præcise form for erhvervsstøtte, det vil jeg gerne sige, men i det samlede billede, vi her taler om, er det ikke nogen utiltalende virkning af forslaget.

Fru Birthe Nielsen var inde på de problemer, der kan være for kommuner som Albertslund ved den klemme, man kommer i primærkommunalt. Det er jo ikke direkte dette forslags emne, men det er da korrekt, at Albertslund kommune, jeg havde nær sagt, ligegyldigt hvad vi foretager os, er i en stor klemme, fordi man har en meget høj grundskyld, man har en meget høj personskatteprocent, og man har vel byrdefordelingsmæssigt nogle problemer med stort udgiftspres og et for hovedstadsområdet forholdsvis svagt indkomstrundlag. Der er nogle mellemkommunale udligningsproblemer at kigge på videre frem. Jeg tør ikke give et bud på, hvordan det skal løses, men fru Birthe Nielsen har ret i, at der er problemer af den art. De ville imidlertid også være der for Albertslund kommune, hvis vi havde gennemført det forslag, som SF og mit parti var enige om, men som der ikke var flertal for, nemlig nr. L 139 om det almennyttige byggeris grundværdier.

Fru Mimi Jakobsen var inde på, at kommunerne næppe ville følge henstillingen om at nedsætte grundskyldpromillerne i samme grad, som det her pålægges amterne. Her må jeg sige, som jeg også sagde tidligere på dagen, da vi drøftede fradragsrettens afvikling for ejendomsskatter i ejerboliger, at min opfattelse vil være, at netop det mindskede fradrag vil gøre, at kommunerne, især de kommuner, der har de meget høje grundskyldpromiller, vil være mere betænkelige ved at opretholde det relative niveau, de har nu på grundskatten. Jeg tror derfor, at en virkning kan være, at vi får en mindre spredning i de primærkommunale grundskyldpromiller, end vi har nu. Det synes jeg ikke ville være

nogen uønskelig virkning, vil jeg gerne tilføje.

Så taler hr. Wilhjem om det urimelige i, at man sådan generelt udhuler ejendomsskatternes tyngde i det samlede system. Hr. Wilhjem har jo ret i, at for erhvervslivet er der tale om en reel udhuling i denne overgangsperiode; det er uomtvisteligt en konsekvens. Det samme er tilfældet for lejerne, men det samme er jo ikke tilfældet for husejerne, som vi drøftede det før, for man kan sige, at hvis man har en marginalskat på 50 pct., så er 20 promille med fradragsret lige så tyngende som 10 promille uden fradragsret, eller omvendt skulle jeg sige. Derfor skal man passe på, at man i regnestykkerne her ikke kommer til at fiksere for meget på, hvor stor en del af de offentlige kassers provenu der hentes hjem i ejendomsskatter. Derved får man et falsk indtryk, hvis det sker parallelt med afviklingen af fradragsretten, ligesom man ved at gå tilbage historisk og kigge på, hvor tung formueskatten var, dengang vi havde skattefradragsret, får et helt forkert indtryk af, hvor meget den vejede, for den var fradragsberettiget i andre skatter.

Men vel, der er de virkninger for erhvervsliv og lejere på den ene side og andre på den anden side, og dem kan man have forskellige meninger om betimeligheden af. Jeg mener, det samlede resultat bliver rimeligt, og jeg mener, at denne nedsættelse af promillerne og af grundskatternes reelle tyngde er helt nødvendig i sammenhæng med afviklingen af fradragsretten, som også tidligere sagt, simpelt hen fordi der, selv om vi har en mindre rimelig situation nu og kommer over i en mere rimelig, skal en tilpasning til, der er blid, der ikke er alt for hård, der ikke vælter budgetter i de mere ekstreme eksempler, som specielt hr. Brixtofte holder meget af at drage frem i debatter som denne.

(Kort bemærkning).

Wilhjem (VS):

Selv jeg kan indse, at 20 promille med fradragsret bliver det samme som 10 promille uden fradragsret, hvis, vel at mærke, hvad ministeren glemte at sige, vurderingsgrundlaget er det samme. Men samtidig med at man går fra 20 promille med fradragsret til 10 promille uden fradragsret, går man over til